

20 Νοεμβρίου 2019

«Ένας θεολόγος μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση των ανθρωπίνων σχέσεων και την υπέρβαση του επιφανειακού χαρακτήρα τους»

Ορθοδοξία / Θρησκευτική Εκπαίδευση

Παναγιώτης Σκαλτσής, Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

Κύριε Αναπληρωτά Πρύτανη
Κύριε Κοσμήτορα
Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι
Κυρίες και Κύριοι

Βρισκόμαστε σε μία ιστορική και ευλογημένη στιγμή για την προσωπική σας ζωή, αγαπητοί νέοι πτυχιούχοι του Τμήματος Θεολογίας, κατά την οποία επιστέφονται τυπικά και επίσημα οι πολυετείς κόποι σας και αποκτάτε τον τίτλο και το δίπλωμα για το οποίο μοχθήσατε στη μελέτη και στην έρευνα της θεολογικής επιστήμης για πολλά χρόνια.

Με την επιστημονική καθοδήγηση των καθηγητών σας, την διοικητική στήριξη του γραμματειακού προσωπικού του Τμήματός μας, αλλά και με την δική σας έφεση

και δημιουργική προσπάθεια για γνώση, μελέτη και έρευνα των πηγών της Θεολογίας, κατορθώσατε να χαίρεστε σήμερα τη χαρά της ολοκλήρωσης των σπουδών σας. Νέοι όμως δρόμοι ανοίγονται πλέον μπροστά σας, καθόσον καλείστε με όπλα τη γνώση σας, τα χαρίσματά σας, το ήθος σας και με υψηλό αίσθημα ευθύνης να διακονήσετε την Εκκλησία, την Εκπαίδευση, την Κοινωνία.

Βασική, νομίζω, αρχή επιτυχίας στους ως άνω τομείς της μελλοντικής σας δράσης, διακονίας, αποστολής και μαρτυρίας σας ως θεολόγων, είναι ο παράγοντας των ανθρωπίνων σχέσεων. Στις μέρες μας οι σχέσεις αυτές δοκιμάζονται. «Ποτέ άλλοτε οι στέγες των σπιτιών των ανθρώπων - γράφει συγγραφέας της εποχής μας - δεν ήταν τόσο κοντά η μία στην άλλη, όσο είναι σήμερα, και ποτέ άλλοτε οι καρδιές των ανθρώπων δεν ήταν τόσο μακριά η μία από την άλλη όσο είναι σήμερα» (Αντώνη Σαμαράκη, Ζητείται ελπίς).

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων κλονίζονται γιατί ακριβώς υπηρετούν τη σκοπιμότητα, το προσωπικό όφελος, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η αλλοτρίωση του ανθρωπίνου προσώπου (Βλ. Αναστασίου Νικολάου, Λαζάρω Παναγιώτου, άρθρο για τις ανθρώπινες σχέσεις στο διαδίκτυο). Κλονίζονται π.χ. οι ανθρώπινες σχέσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία και το

σχολείο με την υπερβολική αυστηρότητα, το bullying και την παραβατικότητα, στο σπίτι και το γονεϊκό περιβάλλον με τις εγωκεντρικές συγκρούσεις, πολλές φορές τη βία και την κάθε μορφής αντίδραση, στις φιλικές αναστροφές με την παρεξήγηση και την καχυποψία, στον κοινωνικό χώρο με τον αγχώδη τρόπο ζωής, την αποξένωση, την αδικία, την απαξίωση, την έλλειψη επικοινωνίας, αυτοσεβασμού και επικοινωνίας και την υπέρβαση των ορίων της ελευθερίας μας, στην εκκλησιαστική ζωή και τα θρησκευτικά περιβάλλοντα με την μονοπώληση της αλήθειας και την καλλιέργεια τάσεων ακραίων και αντιλήψεων φονταμενταλιστικών. Οι παθογένειες αυτές σε κάθε επίπεδο, στρεβλώνουν και δυσκολεύουν τις σχέσεις αγάπης, εμπιστοσύνης και φιλίας που πρέπει να υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων.

Στις μέρες μας αναμφίβολα έχουν διατυπωθεί και προταθεί διάφορες αρχές και πρότυπα επικοινωνίας, ώστε να διευκολύνονται οι άνθρωποι στις μεταξύ των σχέσεις και να λειτουργούν αποτελεσματικά στους εργασιακούς χώρους και όχι μόνο. Η ανταλλαγή π.χ. ευχετηρίων καρτών, ένα τηλεφώνημα, οι κοινωνικές συναναστροφές είναι απλοί και συνήθεις τρόποι επικοινωνίας. Ο γραπτός και ο προφορικός λόγος επίσης αποτελούν κώδικες λεκτικής επικοινωνίας. Το ίδιο και η διαφήμιση, ακόμη και τα ενδυματολογικά πρότυπα περνούν στους ανθρώπους τα δικά τους μηνύματα.

Ένας πνευματικός άνθρωπος και δη ένας θεολόγος έχει όλες εκείνες τις προϋποθέσεις ώστε να συμβάλλει στην ενδυνάμωση των ανθρωπίνων σχέσεων και την υπέρβαση του επιφανειακού πολλές φορές χαρακτήρα των. Σύγχρονη ασκητική μορφή γράφει το εξής: «μας λένε αυτό που εμπνέουμε» (Γ. Γαβριηλία). Μας καθορίζει δηλαδή αυτό που εμπνέουμε στους άλλους. Κι εκείνο που μπορούμε και πρέπει ως θεολόγοι να εμπνεύσουμε στους άλλους είναι η εμβάθυνση και ο σεβασμός στην αξία του ανθρωπίνου προσώπου. Αυτό θα αποτελέσει και την λύση στο αδιέξοδο των ανθρωπίνων σχέσεων. Η κατανόηση, η μακροθυμία, η καταλλαγή, η αλληλοεκτίμηση, η ανεκτικότητα, η υπομονή, η διάκριση, ο διάλογος, η συγγνώμη, με μία λέξη το «αγαπάτε αλλήλους» (Ιω. 15, 12) και το «ανεχόμενοι αλλήλων εν αγάπη, σπουδάζοντες τηρείν την ενότητα του Πνεύματος εν τω συνδέσμω της ειρήνης» (Εφ. 4, 2-3), τρέφουν και οικοδομούν τις στέρεες ανθρώπινες σχέσεις. Μας προσανατολίζουν ώστε στη ζωή μας να προκρίνουμε το «εμείς» και όχι το «εγώ», να εργαζόμαστε για μια κοινωνία των διακονημάτων και όχι των ανταγωνισμών και των διεκδικήσεων.

Για να θυμάστε αυτά τα λόγια, αγαπητοί μου νέοι πτυχιούχοι, θα ήθελα τούτη τη στιγμή του αποχωρισμού να σας προσφέρω ως ενθύμιο κάτι από την ερευνητική ιστορία και προσφορά του Τμήματός μας στην κοινωνία· τη μετάφραση της Καινής

Διαθήκης που εκπόνησαν οι καθηγητές της προηγούμενης γενιάς των ερμηνευτικών δασκάλων της Σχολής μας για λογαριασμό της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας. Τώρα που θα περάσετε να σας συγχαρούν οι καθηγητές σας θα δωρίσω στην καθεμιά και στον καθένα από σας ένα αντίτυπο, προσφορά του σωματείου «Φίλοι της Αγίας Γραφής», πιστεύοντας ότι θα αποτελέσει σημαντικό βοήθημα και ασφαλή οδοδείκτη όλων των προσωπικών σας επιλογών ως θεολόγων.

Θερμά συγχαρητήρια
Καλή πορεία στη ζωή σας!

<http://bit.ly/2r9ighw>